

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 14. S. Joannes Silentarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Marinus, qui Imperatoris animo domi-
 nabatur, superveniens dixit; Jerosoly-
 mæ Incolas Nestorianos esse, & Judæos,
 tanta Gratia indignos. Ad Marinum
 S. Sabas dixit: *Absit, ut te Imperatoris
 Clementiæ in Ecclesias opponas! avari-
 tiam fuge. Cave tibi! nisi feceris, im-
 provisa mala te brevi obruent. Repen-
 tino casu omnibus bonis privaberis, Do-
 mus tua incendio procumbet, totum Im-
 perium tuo involves periculo.* S. Sabas
 deinde rogavit Imperatorem, ut se in
 Palæstinam remitteret, iterumque a Prin-
 cipis manu unum talentum accepit;
 verum remissionem pecuniæ, quæ de
Cryfargyro solvenda supererat, non ob-
 tinuit. Navigium rediturus conscendit
 Mense Majo Indictionis quintæ, nempe
 anno 512. Vix exinde aliquot Menses
 effluxerant, Marinus exorta seditione
 implicitus, ædes ejus flammis absumptæ,
 & reliqua Vaticinii impleta.

§. XIV.

S. Joannes Silentarius.

Sub initium Regni Anastasii Imperato-
 ris Monasteria Palæstinæ in quoddam
 Anarchiæ genus delapsa erant, partim
 tepore illorum, qui S. Passarioni succes-
 serant, & nimium rerum temporalium
 cura tenebantur, partim Schismate Ace-
 phalorum, quos Imperator tuebatur.
 Itaque

Itaque Monachi illius Deserti ad Salu-
 stium Patriarcham, tunc ex morbo de-
 cumbentem, convenerunt, & lecto i-
 psius circumfusi, Theodosium, atque
 S. Sabam elegerunt, constitueruntque
 Exarchas seu Superiores Generales om-
 nium Monasteriorum, (*) quæ Civitati

Sæculum VI.
 A. C. 512.

Q 5 Jero-

(*) Hic videmus multa Monasteria sub uno
 Capite congregata. Quæri potest, an Monaste-
 ria Ejusdem Ordinis a suæ Foundationis tempo-
 re invicem non subordinata in unam Congre-
 gationem & sub unum Caput certis pactis coire
 expediat. Profecto maxima ex ejusmodi Fæde-
 re nascuntur Emolumenta; quippe in Monaste-
 riis fœderatis facilius viget morum & Rituum
 Conformitas, emergente necessitate mutua
 promptius præstantur auxilia, Litterarum studia
 multorum Concordia feliciter promoventur, Di-
 sciplina Regularis multorum consilio consensu
 & exemplis melius conservatur, major est apud
 Exteros multorum quam singulorum & nullo
 vinculo sibi cohærentium Monasteriorum Au-
 ctoritas, denique sicut in omnibus aliis ita etiam
 hic: *Vis unita fortior.* Dum interim in Mo-
 nasteriis sibi invicem non subordinatis longo
 temporis Successu tanta Consuetudinum, Stu-
 diorum, Morum & Disciplinæ subreperere potest
 diversitas, ut inde Sacri Ordinis decor haud
 parum detrimenti pati videatur. Itaque procul
 omni dubio Sacrorum Ordinum Monasteriis plu-
 rimum utilitatis & splendoris accrescit, si initis
 pactis conjungantur. Congregationes Mona-
 chorum

Sæculum VI. Jerosolymitanæ subiciebantur. Nempe S. Theodosius Cœnobitis, & S. Sabas Anachoretis præfectus est.

Vit. S. Joa. Inter Discipulos S. Sabæ numerabatur Joannes, cui amor solitudinis cognitum *Hesycastes*, seu Silentarii peperit. Hunc S. Sabas in Lauram suam suscepit sub illud tempus, quo Theod.

Sup. XXX. sta Ecclesia ejus consecrata fuit, nempe anno 491. cum videret, Joannem in se-

Vit. S. Sab. exacto septennio voluit, ut Presbyter ordinaretur. Ergo eum Jerosolymam perducit, & Eliæ Patriarchæ Salustii Successori præsentat. Is suis manibus eum ordi-

v. S. Joan.
c. 6. 7.

chorum O. S. P. B. in variis Provinciis florent, & pauca hodie invenire est Monasteria, quæ nulli Congregationi nomen dederunt.

Sed & altera moveri potest Quæstio; an Monasteriorum ejusdem Ordinis Congregationes ab ordinaria Episcoporum Jurisdictione exemptas esse oporteat. Certe Episcopis sua Jurisdictio in omnes Diocesanos Jure Divino competit, quæ sine ipsorum culpa auferri non posse videtur. Rursusque quæri posset, an, si ex parte Episcoporum aliqua culpa se teneret, non magis expediret, ut Summus Pontifex vi Potestatis sibi a Jesu Christo in alios Episcopos traditæ negligentibus aut errantibus ad Officium cogat, quam ut ab ipsorum Jurisdictione Jure Divino subjectos eximat. Sed manum de tē-

ordinaturus ad Ecclesiam Calvariæ de-
 ducit. Tunc vero Joannes ad Patriar-
 cham: *Pater mi! est arcanum, quod ti-*
bi aperiam, si postea dignum judicaveris,
ordinationi non repugnabo. Cum Pa-
 triarcha cum eo aliquot passus recessisset,
 unde a circumstantibus non possent lo-
 quentis verba percipi, rogavit Joannes,
 ut quæ dicturus erat secreta teneret, sin-
 minus, se ex illa Regione fugiturum.
 Elia secretum promittente dixit Joannes:
Pater mi! in quadam Civitate or-
dinatus fui Episcopus, sed considerans
multitudinem peccatorum meorum procul
aufugi, & mansi in Deserto, ut expecta-
rem voluntatem Domini. Patriarcha
 obstupescens S.Sabam vocat, & ait: *Ma-*
nifestavit mihi arcanum, ordinari pro-
sus non potest. Jam sinatur quiete vi-
vere, & nemo ei molestiam creet. His
 Patriarcha omnes dimisit. S. Saba tri-
 stissimus Laura exiit, petens a Deo in-
 ter lacrymas, ut sibi hoc Arcanum reve-
 laret, atque illud cœlitus edoctus ad
 Joannem se contulit. Ibi statuerunt, ut
 solus in Cellula degeret, & Ecclesiam
 non accederet.

S. Joannes Silentarius, sub annum
 452. Nicopoli in Armenia ex nobili ge-
 nere natus, cum annum decimum octa-
 vum attigisset, fundato in Patria sua Mo-
 nasterio, in illud se abdidit. Quia vero
 cives

Sæculum VI.
 A. C 512.
 Sup. XXX.
 §. 37.

c. 8.

Sæculum VI. cives Colonienſes eum Episcopum ex
A. C. 512. petebant, coactus eſt prodire, & ordi-
 nationem recipere. Nihilominus vitam
 Monasticam agere non deſiit. Cum
 S. Joannes affinis ejus Paſnicus Armeniæ Prætor
 Silentarius. se in Adminiſtrationem Bonorum Eccle-
 ſiaſticorum ingereret, & Jus Aſyli læde-
 ret, Joannes Conſtantinopolim profe-
 ctus ſub finem Regni Zenonis contra
 eum Actionem movit, &, quod æquum
 erat, obtinuit. Tunc conſilium cepit ſe
 ipſum in Libertatem aſſerendi, & dimiſ-
 ſis, qui eum comitabantur, Presbyteris,
 clam omnibus navigium conſcendit, ve-
 nitque Jerofolymam, unde ad Lauram
 S. Sabæ ſe recepit.

Joannes, poſtquam cognitus fuiſſet,
 annis quatuor in ſuo ſeceſſu manſit, &
 toto hujus temporis ſpatio unica vice
 prodiit, ut Eliam Patriarcham in Dedi-
 catione novæ Eccleſiæ videret. Nam
 cum jam Theoctiſta nimis anguſta tan-
 tam hominum multitudinem non cape-
 ret, ea Armenis conceſſa, S. Sabas ma-
 gnâ Eccleſiam S. Virginis Nomini ſa-
 cram ædificari curavit. Venit Patriar-
 cha, dedicavit Eccleſiam, & Altare con-
 ſecravit (*) prima die Julii, Indictione
 nona,

vit. S. Sabæ.
 n. 32.

(*) Quare DD. Proteſtantes antiquiſſimum
 in Eccleſia uſum Altaria conſecrandi aboleve-
 runt?

nona, id est, anno 501. S. Saba annum Sæculum VI.
A. C. 512.
vitæ sexagesimum tertium agente.

§. XV.

Novæ Lauræ Principia.

Majore Laura, & Monasterio Castel-
lensi ita florentibus, grandis tem-
pesta in S. Sabam exorta. Falsi fratres
olim S. Sabæ accusatores necdum ac-
quiescebant. n. 33. Quadraginta erant hac
domestica conjuratione impliciti. Ipse
cedere hominibus, & pugnare contra
Dæmones adsuetus, recessit Scythopo-
lim versus in antrum, quod ingentis ma-
gnitudinis Leo in Sedem elegerat, &
sancto Viro adveniente reliquerat. n. 34. p. 268. Plu-
ribus deinde illo confluentibus Discipu-
lis, eorum aliquis, cui nomen Euma-
thius, antrum mutavit in Monasterium,
eique Abbas præfuit. S. Sabas magno
adventantium hominum numero fatiga-
tus, quippe miraculorum, quæ patrabat,
frequentia plurimos in illum locum per-
trahebat, ad suam Lauram rediit; cum
vero videret refractariorum numerum
ad sexaginta excrevisse, iterum fugiens,
venit in Regionem Nicopolitanam, ubi
ei quidam amici Cellulam construxerunt,
quæ futuri Monasterii fuit initium. In-
terea ipsius Adversarii vulgabant, Sabam
a Leonibus fuisse devoratum, & Jeroso-
lymam se contulerunt, petentes alium
Abba-